

Adresse til Hs. Majestæt Kongen, for hvilken jeg ubbeder mig Fremme. Adressen er saaledende:

„Allernaadigste Konge!

I den Adresse, som Folkethinget allerunderdanigst overrakte Deres Majestæt den 19de October forrige Aar, har dette udtalt sin Regebønighed til at foretage ethvert Skridt, som kunde lette og fremstynde Ordningen af Monarchiets Forfatningsforhold, saafremt det Organ, til hvilket Monarchiets Fællesanliggender skulde betroes, blev udrustet med beslutende Myndighed, saavel med Hensyn paa den hele Statshuusholdning, som med Hensyn til alle Love angaaende de fælles Anliggender, og saafremt dette Organ sammensattes saaledes, at det blev en virkelig Repræsentation af Folket, at navnlig det Element, der ved Kongevalg bragtes ind i samme, ikke gaves en uforholdsmæssig Styrke.

Dette sit allerunderdanigste Tilbud har Folkethinget nu opfyldt ved endelig at vedtage den af Deres Majestæt den 29de August dette Aar endelig stadfæstede Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849, og derpaa for sit Vedkommende at beslutte, at denne skal træde i Kraft samtidig med Forfatningsloven for det danske Monarchie.

Men, allernaadigste Konge! dette sidste Skridt paa den os ved den allerhøieste Kundgjørelse af 28de Januar 1852 betegnede Bane har Folkethinget kun kunnet foretage under stor Meningsforskjel og megen Tvivl. Vel erkjende vi, at det os af Deres Majestæt meddeelte Udkast til en Forfatningslov for Monarchiets fælles Anliggender forsaavidt opfylder de af os i Adressen af 19de October f. A. stillede Betingelser, som det indrømmer Fællesorganet besluttende Myndighed i Lovgivningen og Statshuusholdningen, og sammensætter det af 3 Gange saamange folkevalgte som kongevalgte Medlemmer, samt desuden anordner en ved Oplosningsrettens Indskrænkning værnet Ministeransvarlighed. Men den for en lovgivende Forsamling naturlige og nødvendige Ret til at foreslaae nye Love er

nøgtet Fællesorganet, dets Beslutningsmyndighed er i Virkeligheden indskrænket til et blot Ja og Nei, end ikke Retten til selv at vælge sin Formand og vedtage sin Forretningsorden er tilstaaet det; endelig skal Forøgelsen af det folkevalgte Element udgaae fra en ringe Deel af de nuværende Vælgere, nemlig fra dem, der betale 200 Rd. i Skat eller have 1200 Rd. i Indtægt, og af hvilke Embedsstanden udgjør et uforholdsmæssigt Antal.

Derfor, allernaadigste Konge! herfter der blandt Folkethingets Medlemmer Tvivl, om det Maal af constitutionelle Rettigheder, der er Fællesorganet tildeelt, er tilstrækkeligt, for at det kan opfylde sine Pligter mod Deres Majestæt og de Landsdele, der repræsenterer, og udøve den tilbørlige Indflydelse paa Fællesanliggernes Styrelse; derfor herfter der Bekymring blandt os, fordi vi befrygte, at Fællesorganet ikke vil besidde den fornødne Styrke, enten til at sammenholde Monarchiets forskjellige Dele, eller til at fremme og beskytte en fri folkelig Udvikling i disse; derfor vil der opstaae Misstemning hos Mange blandt Folket, fordi dettes store Fleertal seer sig udelukket fra Deeltagelse i de directe Valg; derfor har det været et tungt Offer for Mange blandt os at overgive den Kongerigets Rigsdag hidtil betroede Omsorg for de fælles Anliggender til et saaledes udrustet og saaledes sammensat Organ.

Naar Folkethinget ikke bestomindre har besluttet, at Grundlovsbestemmelsen af 29de August d. A. skal sættes i Kraft, saa er dette sket i Erkjendelse af, at Lidsforholdenes truende Charakter høilig opfordrer til at fuldende vort langvarige Forfatningsarbejde, i Forudfølelse af, at dets Standning let kunde udsætte vort constitutionelle Liv for endnu større Fare, end det vil friste under denne Fællesforfatning, i Haab om, at det ved forstaaelig Benyttelse af det nu Tilbudte vil lykkes om ikke alfor lang Tid at raade Bod paa dets største Mangler, i Forventning om, at Grundlaget for Fællesforfatningen vil blive sikret ved i en friskindet Aand, saavidt skee kan, at have den bestaaende Ulig-
hed i de enkelte Landsdeles Forfatninger, i Tillid endelig til, at Deres Majestæt baade